

Kiiltokuvaperhe ja sen kääntöpuoli...

Kiiltokuvaperhe ja sen kääntöpuoli...

Nimimerkki juoksepoistytö

Ikä 14

En oo ennen tajunnut, miten huonosti mulla oikeastaan menee, ennen kun aloin miettii sitä tän vuoden alussa. Asun aika huonolla alueella, ja sen enempää asiaa avaamatta, oon tajunnu nyt vasta, että oon nähnyt ja kokenut ainakin mielestäni aika paljon enemmän, kun mun ikäsen olis ehkä pitänyt.

Ala-aste alkoi hyvin, mut loppuu kohden, en edes tiedä mitä tapahtui. Mulla ei enää ollut kavereita, ihmiset kääntyi yks kerrallaan mua vastaan. Siinä mä sit olin, huonosti koulussa pärjäävä vitosluokkalainen, joka viilteli itseään...

Kotona sellanen pienimuotoinen helvetti vaan jatkui. Isä joi ja juo edelleen aina välillä, mutsi ja se menettää hermonsä tosi vähästä. Hädin tuskin pystyn käymään niiden kanssa edes kaupassa ilman häpeää, kun ne meinaa aloittaa riidan jo parkkipaikalla...

Vihaan ihmisten katseita. En tiedä mitä ne kattoo. Mua, ihan loppu olevaa teiniä, joka puree huulta, ettei alkaisi (taas) vaan itkeen vai sitä perhettä, jonka perässä kävelen. Sattuu, ku joudun olemaan niin vahva. Oon oikeesti ihan rikki. Ei mulla oo ketään kelle puhua eikä ketään, joka auttaisi mitenkään. Oon perheen nuorin ja joudun silti oleen se, joka riitojen sattuessa yrittää saada muut lopettaa. Mutsi ja faija on niin lapsellisia. Vuosisadan pahin riita voi saada alkunsa vaikka siel kaupassa tai sit jostain ihan yhtä turhista pikku jutuista...

Ala-asteen jälkeen kaikki on tuntunut tosi oudolta. Ahdistaa olla julkisilla paikoilla, en osaa olla ihmisten kanssa. Oon kiusallinen ja nolo, en osaa olla oma itteni ja feikkaan jotain roolia, vaikken ees haluaisl. Työnnän ihmisii pois, ku pelkään luottaa ja päästää lähelle, vaik samal tuntuu et läheisyys on just se mitä tarvin. Haluisin vaan yhden tyyppiä, jolle voisin oikeesti puhuu.

Viime aikoina on tullu ihan hirvee ikävä sellastaki pikku juttua, ku halaus. En muista koska oisin viimeksi halannut ketään. Mut vissiin on sit ihan liikaa pyydetty, et ois ees se yks tyyppi, joka ei jättäisi ja pettäisi, vaan olisi tukena ja saisi mut taas tuntee oloni ihmiseksi, ku oon nii monta vuotta vaan piilotellut kaikkea tässä "täydellisessä perheessä" yksin ja oppinut vihaamaan itseeni...

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/kiiltokuvaperhe-ja-sen-kaantopuoli>